



EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 31.10.2017
COM(2017) 637 final

2015/0288 (COD)

Ändrat förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om vissa aspekter på avtal om försäljning av varor ~~på nätet och annan~~
~~distansförsäljning av varor~~, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning
(EG) nr 2006/2004 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/22/EG och om
upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG**

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2017) 354 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Den 9 december 2015 antog kommissionen ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om vissa aspekter på avtal om tillhandahållande av digitalt innehåll¹ och ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om vissa aspekter på avtal om försäljning av varor på nätet och annan distansförsäljning av varor². Syftet med dessa förslag är att främja tillväxt genom att skapa en verklig digital inre marknad, till gagn för både konsumenter och företag, genom att avlägsna de viktigaste avtalsrättsrelaterade hindren för gränsöverskridande handel.

Med detta ändrade förslag föreslår kommissionen att tillämpningsområdet för förslaget till direktiv om vissa aspekter på avtal om försäljning av varor på nätet och annan distansförsäljning av varor³ utvidgas till att även omfatta personlig försäljning.

Mot bakgrund av de snabba ekonomiska och tekniska förändringarna till följd av digitaliseringen, syftade kommissionens ursprungliga förslag till att snabbt ta itu med de viktigaste hindren som hämmar den gränsöverskridande handeln. Kommissionen lade därför fram ett förslag som enbart rör försäljning av varor på nätet och annan distansförsäljning av varor. I det meddelande som åtföljde förslaget angav kommissionen att *”Med tanke på att det blir allt vanligare med distribution via många olika kanaler samtidigt [...] kommer kommissionen att vidta alla nödvändiga åtgärder för att anpassa bestämmelserna för näthandel och fysisk handel till varandra. Kommissionen kommer att se till att konsumenter och företag kan stödja sig på ett enda, enhetligt regelverk [...]”*⁴. För att säkerställa sådan enhetlighet åtog sig kommissionen att förse medlagstiftarna med uppgifter rörande personlig försäljning som den samlade in inom ramen för kontrollen av ändamålsenligheten av de viktigaste konsumenträttsliga direktiven, till vilka även direktiv 1999/44/EG om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror hörde⁵. I meddelandet tog kommissionen vidare upp att slutsatserna av Refit-programmet *”skulle [...] kunna bidra till de framsteg som lagstiftarna gjort i fråga om förslaget om försäljning av varor på nätet, till exempel genom att dess tillämpningsområde utvidgas.”*⁶ De relevanta uppgifter som kommissionen samlade in under kontrollen av ändamålsenligheten översändes till medlagstiftarna i augusti–september 2016 och offentliggjordes sedan i maj 2017⁷.

Under diskussionerna om förslaget i Europaparlamentet och i rådet har medlagstiftarna betonat behovet av att ha enhetliga regler för distansförsäljning och personlig försäljning. Europaparlamentets föredragande, såväl i det ansvariga utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd som i utskottet för rättsliga frågor, för förslaget om försäljning på nätet och annan distansförsäljning har lagt fram ändringsförslag som utvidgar direktivets tillämpningsområde till alla försäljningsavtal som ingås mellan en säljare och en konsument. I detta sammanhang uppmanade utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd

1 COM(2015) 634 final.

2 COM(2015) 635 final.

3 För de syften som avses i denna motivering ska alla hänvisningar till försäljning på nätet förstås som försäljning på nätet och annan distansförsäljning.

4 COM(2015) 633 final, s. 8.

5 Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier, EGT L 171, 7.7.1999, s. 12.

6 COM(2015) 633 final, s. 8.

7 SWD(2017) 209 final. Rapporten om kontrollen av ändamålsenligheten av konsument- och marknadsföringslagstiftningen och understödande externa undersökningar finns på: http://ec.europa.eu/newsroom/just/item-detail.cfm?item_id=59332&ticket=ST-25614682-e2tNLEtewXUap6Gbc0Wzg4NGelXRUC7OXD3BkwIM0NNPzQKuVog4GztcwvMf4lakPH7hLHq5ol9Z1Qp4vLHcpm-Jj71zxYb8yr4dh9M8XMrC8-AOP82AjNmHaQXuUINLKghPW4zVloMFwYYx6y0wJxqAI

Europaparlamentets utredningstjänst att genomföra en konsekvensbedömning på förhand i syfte att bedöma verkningarna av dessa ändringar. Europaparlamentets konsekvensbedömning offentliggjordes den 14 juli 2017 och slutsatserna från denna stöder att det finns ett behov av enhetliga regler för all försäljning, något som skulle gynna både företag och konsumenter⁸.

Vid det informella mötet i rådet (rättsliga och inrikes frågor) den 7 juli 2017 liksom i rådets arbetsgrupp för civilrättsliga frågor (avtalsrätt) uttryckte det stora flertalet medlemsstater reservationer med avseende på den rättsliga fragmentering som skulle bli följden om man har olika system för distansförsäljning respektive personlig försäljning av varor. Argumentet har varit att samma regler bör gälla för all försäljning av varor, oavsett försäljningskanal. Följaktligen har ett antal medlemsstater givit uttryck för att kommissionen bör lägga fram ett ändrat förslag för att utvidga tillämpningsområdet till att även gälla personlig försäljning.

Vidare syftar detta ändrade förslag syftar till att underlätta snabba framsteg på ett område som är centralt för strategierna för den inre marknaden, i linje med Europeiska rådets slutsatser: I juni 2016 uppmanade Europeiska rådet till *”att alla de olika strategier för den inre marknaden [...] ska slutföras och genomföras senast 2018.”*⁹ Och i juni 2017 framhöll Europeiska rådet att *”det behövs ytterligare insatser från EU och dess medlemsstater behövs för att uppnå den ambitionsnivå som avspeglas i slutsatserna från juni 2016 när det gäller den inre marknaden... Rådet kommer att rapportera till Europeiska rådet i juni 2018 om framstegen med att fördjupa, genomföra och upprätthålla reglerna för den inre marknaden i alla dess aspekter.”*¹⁰

Genom att lägga fram detta ändrade förslag som utvidgar tillämpningsområdet för kommissionens ursprungliga förslag till att även omfatta personlig försäljning svarar kommissionen på den ovan beskrivna utvecklingen i de interinstitutionella förhandlingarna, med hänsyn tagen till resultaten från kontrollen av ändamålsenligheten¹¹ och den konsekvensbedömning som genomförts av Europaparlamentets utredningstjänst, som beskrivs i detalj i arbetsdokument från kommissionens avdelningar som åtföljer det ändrade förslaget¹².

• **Motiv och syfte med förslaget**

I konsekvensbedömningen för det ursprungliga förslaget redogjordes för de problem som både konsumenter och företag ställs inför till följd av skillnader i nationell avtalsrätt. Den lösning med minimiharmonisering som ligger till grund för direktiv 1999/44/EG uppmuntrar inte konsumenter att köpa från andra EU-länder eller företag att sälja till andra EU-länder¹³. Därigenom hindras konsumenter och företag från att dra full nytta av den inre marknadens möjligheter. I utvärderingsdelen av kontrollen av ändamålsenligheten bekräftades behovet av att ha enhetliga regler på detta område, tillämpliga på både distansförsäljning och personlig försäljning¹⁴.

Sedan antagandet av kommissionens förslag har konsumenternas förtroende för gränsöverskridande köp på nätet – som utgör den viktigaste delen av den gränsöverskridande handeln med konsumentvaror – ökat, men det är fortfarande lägre än förtroendet för inhemska

8 http://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_STU%282017%29603258.

9 EUCO 26/16, http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2016/6/47244643506_en.pdf

10 EUCO 8/17, http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2017/6/47244661590_en.pdf.

11 SWD(2017)209 final, Report of the Fitness Check of consumer and marketing law.

12 SWD (2017) 354 final, Impacts of fully harmonised rules on contracts for the sales of goods.

13 SWD(2017)209 final, Report of the Fitness Check of consumer and marketing law, s. 78.

14 SWD(2017)209 final, Report of the Fitness Check of consumer and marketing law, s. 62–65.

inköp¹⁵. En av de viktigaste frågorna för konsumenter när det gäller gränsöverskridande e-handel är osäkerheten om deras viktigaste avtalsenliga rättigheter¹⁶. Konsumenternas ökade förtroende har inte heller omsatts i en lika stark ökning av faktiska gränsöverskridande köp¹⁷.

Företagen förtroende för gränsöverskridande försäljning har ännu inte stärkts. Enligt den senaste EU-omfattande undersökningen (2016), anger 58 % av alla återförsäljare i EU att de känner sig trygga med att sälja via nätet. Dock är det endast 28 % som känner sig trygga med att sälja via nätet till andra EU-länder, medan 30 % uppger att de endast känner sig fullt säkra när de säljer till konsumenter i det egna landet¹⁸. I den konsekvensbedömning som åtföljde det ursprungliga förslaget uppmärksammades nationell avtalslagstiftning som ett viktigt hinder för gränsöverskridande försäljning. Detta bekräftas genom nya uppgifter: två av de fyra viktigaste hindren för gränsöverskridande handel för detaljhandelsföretag som säljer via nätet gäller skillnader i nationell avtalslagstiftning (38,1%) och skillnader i nationella konsumentskyddsregler (37,4%)¹⁹. Problemen återspeglas i ihållande låga nivåer av faktisk användning av gränsöverskridande e-handel i detaljistledet²⁰.

Skillnader i den nationella konsumentavtalslagstiftningen påverkar också företag och konsumenter som ägnar sig åt direkt försäljning över gränserna: den analys som gjordes inom ramen för ändamålsenlighetskontrollen av EU:s konsument- och marknadsföringslagstiftning visar att 42 % av de återförsäljare som säljer direkt och 46 % av de återförsäljare som använder kanaler för försäljning på distans ser kostnaderna för att följa olika konsumentskyddsregler och avtalsrättsliga regler som betydande hinder för deras gränsöverskridande försäljning²¹. Samtidigt visar färskas uppgifter från Refit-kontrollen av lagstiftningens ändamålsenlighet att för 72 % av konsumenterna är skillnader i konsumenternas rättigheter vid felaktiga produkter en viktig eller mycket viktig faktor att ta hänsyn till när de handlar personligen i ett annat EU-land²².

Syftet med det ursprungliga förslaget var således att undanröja de viktigaste avtalsrättsrelaterade hindren för gränsöverskridande handel och därmed komma till rätta med de problem som företag och konsumenter ställs inför på grund av komplexa rättsliga rammar och med de kostnader som uppstår för företag till följd av skillnader i avtalsrätten.

Detta ändrade förslag, som är tillämpligt på all försäljning, siktar mot samma mål och bidrar ännu mer till att uppnå det eftersträfvade resultatet, eftersom näringsidkare som säljer eller överväger att sälja direkt till konsumenter i andra länder också drabbas av osäkerhet och kostnader på grund av skillnader mellan olika medlemsstaters nationella avtalsrätt, vilket i sin tur leder till mindre gränsöverskridande försäljning och färre valmöjligheter och mindre konkurrenskraftiga priser för konsumenterna. Dessutom undviker man med detta ändrade förslag sådana negativa effekter för näringsidkare som säljer nationellt både på distans och direkt till konsumenten som blir följden av att olika nationella avtalsrättsliga regler tillämpas på olika distributionskanaler. Därför är förslaget ett försök att möta tendensen till ökad

15 72,4 % av konsumenterna känner sig trygga med att handla på hemmamarknaden, medan 57,8 % känner förtroende för gränsöverskridande inköp. 2017 års resultattavla för konsumentvillkor, finns på: http://ec.europa.eu/newsroom/just/item-detail.cfm?item_id=117250.

16 European Commission, Consumer survey identifying the main cross-border obstacles to DSM and where they matter most (Europeiska kommissionen, konsumentundersökning för att identifiera de viktigaste gränsöverskridande hindren för den digitala inre marknaden och fastställa var de påverkar mest), 2015.

17 2017 års resultattavla för konsumentvillkor.

18 Flash Eurobarometer 396 Retailers' attitudes towards cross-border trade and consumer protection 2016, s. 120.

19 Flash Eurobarometer 396 Retailers' attitudes towards cross-border trade and consumer protection 2016, s. 123–124. Dessa hinder rankades som viktigast, strax efter "högre risk för bedrägerier och uteblivna betalningar vid gränsöverskridande försäljning" (39,7 %) och "skillnader mellan nationella skatteregler (39,6 %).

20 Flash Eurobarometer 396 Retailers' attitudes towards cross-border trade and consumer protection 2016, s. 105.

21 SWD(2017)209 final, Report of the Fitness Check of consumer and marketing law, s. 100–101.

22 SWD(2017)209 final, Report of the Fitness Check of consumer and marketing law, s. 100.

försäljning via många olika kanaler och reagera på marknadsutvecklingen, både när det gäller konsumenter och företag.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

De viktigaste bestämmelserna i det ändrade förslaget omfattar de huvudsakliga skillnaderna i nationella krav som grundar sig på medlemsstaternas genomförande av minimikraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier. Det är dessa huvudsakliga skillnader mellan nationella regler som påverkar näringsidkarnas beslut om eller i vilken utsträckning de kommer att sälja varor över gränserna. Förslaget grundar sig på reglerna i direktiv 1999/44/EG, som föreslås ska upphävas, men föreskriver en fullständig harmonisering av överensstämmelsekriterierna för varorna, av rangordningen av de avhjälpande åtgärder som är tillgängliga för konsumenterna och av perioderna för omvänd bevisbörda och rättsliga garantier.

Förslaget kompletterar befintlig övergripande konsumentskyddslagstiftning, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter²³. De två instrumenten skulle inte överlappa varandra, utan fungera som varandras komplement, eftersom direktiv 2011/83/EU huvudsakligen innehåller bestämmelser om krav på förhandsinformation, ångerrätt vid distansavtal och avtal utanför fasta affärslokaler samt regler om leverans av varor och riskens övergång, medan förslaget om avtal om försäljning av varor innehåller regler om varornas överensstämmelse med avtalet, avhjälpande åtgärder som är tillgängliga för konsumenterna vid bristande överensstämmelse och villkoren för vidtagande av sådana åtgärder. Förslaget är också förenligt med resultatet av kontrollen av ändamålsenligheten av EU:s konsument- och marknadsföringslagstiftning²⁴.

Förslaget kompletteras av sektorsspecifik unionslagstiftning, exempelvis lagstiftningen om ekodesign²⁵ eller energimärkning²⁶ och dess genomförandeakter och delegerade akter, varigenom produktspecifika hållbarhetskrav införs.

Slutligen är förslaget förenligt med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område²⁷ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I)²⁸, som innehåller regler för att fastställa behörig domstol och tillämplig lag.

23 Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, EUT L 304, 22.11.2011, s. 64.

24 SWD(2017)209 final, Report of the Fitness Check of consumer and marketing law.

25 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10).

26 Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU av den 19 maj 2010 om märkning och standardiserad produktinformation som anger energirelaterade produkters användning av energi och andra resurser, EUT L 153, 18.6.2010, s. 1.

27 EUT L 351, 20.12.2012, s. 1.

28 EUT L 177, 4.7.2008, s. 6.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget hör samman med de åtgärder som kommissionen föreslog i sitt meddelande om ett helhetsgrepp på gränsöverskridande e-handel till nytta för enskilda och företag i EU²⁹. Var och en av dessa åtgärder bidrar avsevärt till att stimulera gränsöverskridande e-handel i Europa, och tillsammans bildar de ett paket av ömsesidigt kompletterande och nödvändiga inslag för att uppnå de fulla fördelarna med ökad gränsöverskridande e-handel. I synnerhet bör en fullständig harmonisering av centrala nationella avtalsrättsliga bestämmelser underlätta genomförandet av den föreslagna förordningen om geoblockering³⁰, eftersom man därigenom undanröjer ett av huvudskälen till att företag ”geoblockerar”.

Det ändrade förslaget är förenligt med förslaget till direktiv om tillhandahållande av digitalt innehåll. Båda utgör viktiga bidrag för att frigöra potentialen hos den digitala inre marknaden, och det ändrade förslaget är en mycket viktig del av detta paket eftersom försäljningen av varor utgör över 80 % av den totala handeln över gränserna³¹.

I meddelandet om halvtidsöversynen av genomförandet av strategin för den digitala inre marknaden³² uppmanade kommissionen Europaparlamentet och rådet att snabbt anta alla de föreslagna åtgärderna, med hänsyn till behovet av att avlägsna kvarvarande hinder och snabbt förverkliga en fungerande digital inre marknad.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Den rättsliga grunden för detta ändrade förslag är artikel 114 i EUF-fördraget, och dess viktigaste mål är att bidra till upprätta den inre marknaden och få den att fungera.

Såsom förklaras i avsnitt 1 är direktiv 1999/44/EG utformat för minimiharmonisering. Detta har lett till skillnader i de konsumentavtalsrättsliga reglerna som härrör från att det finns nationella bindande regler som går utöver de miniminormer som fastställs i direktiv 1999/44/EG³³. Dessa skillnader skapar hinder för den gränsöverskridande handeln och har därför direkt inverkan på upprättandet av den inre marknaden och på hur denna marknad fungerar, samtidigt som de begränsar konkurrensen. Förslaget kommer att undanröja de hinder för att utöva grundläggande rättigheter som beror på dessa skillnader mellan nationella bindande bestämmelser i konsumentlagstiftningen, särskilt merkostnader vid gränsöverskridande transaktioner och konsumenternas bristande förtroende för att de verkligen kan hävda sina rättigheter när de gör inköp från andra EU-länder. Alla de ovannämnda problemen har en direkt inverkan på den inre marknadens utveckling och funktion och bidrar till att begränsa konkurrensen. De visar att den minimiharmonisering som

29 COM(2016)320 final, Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt regionkommittén – Ett helhetsgrepp på gränsöverskridande e-handel till nytta för enskilda och företag i EU.

30 COM(2016)289 final, Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om åtgärder mot geoblockering och andra former av diskriminering på grund av kundernas nationalitet, bostättningsort eller etableringsort på den inre marknaden och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG

31 Konsekvensanalys som åtföljer förslaget om digitala avtal, SWD (2015) 274 final, s. 5.

32 COM(2017)228 final, Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt regionkommittén om halvtidsöversynen av genomförandet av strategin för den digitala inre marknaden – En ansluten digital inre marknad för alla

33 Informationen grundar sig främst på medlemsstaternas anmälningar till kommissionen enligt artiklarna 32 och 33 i direktiv 2011/83/EU avseende införlivandet av rådets direktiv 93/13/EEG och 1999/44/EG. En fullständig förteckning över dessa anmälningar finns på: http://ec.europa.eu/consumers/consumer_rights/rights-contracts/directive/notifications/index_en.htm.

åsyftas med direktiv 1999/44/EG inte har räckt till för att hantera inre marknadsaspekter av gränsöverskridande försäljning av varor till konsumenterna inom unionen.

Genom att upphäva det gällande direktiv 1999/44/EG, som syftar till minimiharmonisering, och ersätta det med ett direktiv för full harmonisering med ett utvidgat tillämpningsområde som omfattar både distansförsäljning och personlig försäljning, kommer man att bidra till att erhålla en enhetlig rättslig ram som stödjer en välfungerande inre marknad. Förslaget kommer att garantera en generellt hög grad av konsumentskydd på EU-nivå genom att tillhandahålla en uppsättning helt harmoniserade bindande bestämmelser som upprätthåller och i ett antal fall stärker det skydd som konsumenterna åtnjuter enligt direktiv 1999/44/EG.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Det ändrade förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen.

Målet att undanröja hinder i konsumentavtalsrätten och därigenom främja den inre marknaden till fördel för företag och konsumenterna kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna. Bestämmelserna om försäljning av varor i direktiv 1999/44/EG syftar till att uppnå en minimigrad av harmonisering och därför medges olika tolkningar i medlemsstaterna. Detta har lett till sinsemellan avvikande nationella regler och transaktionskostnader vid gränsöverskridande försäljning. Bara en samordnad insats på EU-nivå, som syftar till att avlägsna befintliga nationella skillnader i tillämpningen av EU:s konsumentskyddslagstiftning genom en fullständig harmonisering, kan bidra till fullbordandet av den inre marknaden genom att lösa detta problem.

Genom ett initiativ på EU-nivå kommer konsumentavtalsrätten att kunna utvecklas på ett enhetligt sätt samtidigt som samtliga konsumenterna i EU åtnjuter samma höga konsumentskyddsnivå. Det skapar rättssäkerhet för företag som vill sälja sina produkter i andra medlemsstater. Ett sådant resultat kan uppnås endast genom en åtgärd på EU-nivå. Förslaget kommer att medföra en fullständig harmonisering av vissa grundläggande avhjälpande åtgärder enligt avtal och av villkoren för att använda dessa åtgärder. Det kommer därmed att leda till enhetliga bestämmelser som, oavsett om det handlar om inhemsk eller gränsöverskridande direkt- eller distansförsäljning, garanterar samma höga konsumentskyddsnivå i hela Europeiska unionen och som ger näringsidkarna möjlighet att på samma avtalsvillkor sälja till konsumenterna i alla medlemsstater. Förslaget skulle således innebära kraftigt minskade kostnader för att följa lagstiftningen för näringsidkarna och samtidigt göra det möjligt att bibehålla en generellt hög grad av konsumentskydd på EU-nivå och öka konsumenternas välfärd genom ett bättre urval av varor och lägre priser.

Såsom också betonades i den konsekvensbedömning som gjorts på uppdrag av Europaparlamentet, skulle åtgärder på EU-nivå, i synnerhet om de omfattar personlig försäljning, vara effektivare än åtgärder på nationell nivå. Alla yttranden som inkommit från nationella parlament om förslaget om försäljning av varor på nätet och annan distansförsäljning av varor var emot att eventuellt skapa olika regler för distansförsäljning och personlig försäljning³⁴.

En strategi med fullständig harmonisering har redan visat sig framgångsrik inom EU:s konsumentskyddslagstiftning, särskilt genom att på grundval av bestämmelserna i direktiv

34 De nationella parlamenten i DE, CZ, IE, FR, IT, LI, NL, AT, PT och RO lämnade in yttranden. Yttrandena finns på: http://ec.europa.eu/dgs/secretariat_general/relation/relation_other/npo/index_en.htm.

2011/83/EU garantera en uppsättning enhetliga rättigheter för alla konsumenter inom unionen som tolkas och tillämpas på ett enhetligt sätt i alla medlemsstater.

Förslaget kommer också att skapa en enhetlig rättslig grund för samordnade tillsynsåtgärder enligt förordningen om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen³⁵, och tillsynsåtgärderna kommer i hög grad att underlättas av de föreslagna enhetliga och fullständigt harmoniserade bestämmelserna. Således kommer tillämpningen av EU-lagstiftningen att stärkas till förmån för EU:s konsumenter. Ett sådant resultat kan uppnås endast genom en åtgärd på EU-nivå.

- **Proportionalitetsprincipen**

Det ändrade förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget eftersom förslaget inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen.

Förslaget kommer inte att harmonisera alla aspekter av avtal om försäljning av varor. Det fokuserar på att ytterligare harmonisera endast de riktade, centrala bindande konsumenträttigheter i EU som är avgörande för gränsöverskridande transaktioner, som berörda parter har identifierat som hinder för handeln och som är nödvändiga för att bygga upp konsumenternas förtroende. Dessutom kommer valet av den juridiska formen av ett direktiv i stället för en förordning att leda till betydligt mindre ingrepp i nationell lagstiftning (se nedan under ”Val av instrument”).

- **Val av instrument**

Valet av ett direktiv ger medlemsstaterna frihet att anpassa genomförandet till sin nationella lagstiftning och tillför samtidigt enklare och modernare regler som avlägsnar avtalsrättsrelaterade hinder och skapar lika konkurrensvillkor för företagen, och säkerställer samtidigt att konsumenterna gagnas av en hög konsumentskyddsnivå i hela EU.

En förordning skulle kräva en mycket mer detaljerad och uttömmande ordning än ett direktiv för att dess verkningar ska vara direkt tillämpliga. Detta skulle leda till betydligt större ingrepp i nationell lagstiftning.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd med berörda parter**

Samrådsförfarande

Det ursprungliga förslaget föregicks av ett omfattande samrådsförfarande som byggde på en kombination av offentliga och riktade samråd. Kommissionen efterfrågade ett brett och välavvägt urval av synpunkter genom att ge möjlighet för alla berörda parter (företag, konsumenter och nationella myndigheter, advokater och akademiker) att yttra sig³⁶. Resultaten av dessa samråd återfinns i COM(2015)635 final.

35 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen, EUT L 364, 9.12.2004, s. 1.

36 För mer information om samrådet, se: http://ec.europa.eu/justice/newsroom/contract/opinion/index_en.htm

Efter antagandet av det ursprungliga förslaget genomförde kommissionen ytterligare samråd med berörda parter i samband med kontrollen av ändamålsenligheten, som även omfattade direktiv 1999/44/EG och tog hänsyn till de synpunkter som lämnades om förslaget om försäljning av varor på nätet och annan distansförsäljning av varor. De berörda parternas deltagande inbegrep ett offentligt samråd på internet som pågick från maj till september 2016, flera riktade samråd som genomförts av externa uppdragstagare i samband med utarbetande av kompletterande undersökningar mellan april 2016 och januari 2017 samt diskussioner inom en särskild expertgrupp bestående av företrädare för de viktigaste konsument- och näringslivsorganisationerna på EU-nivå och nationellt. Resultaten av dessa samråd återfinns i SWD(2017) 209 final och i den relevanta kompletterande undersökningen rörande kostnader för och fördelar med minimiharmonisering i enlighet med direktiv 1999/44/EG och en potentiell fullständig harmonisering och anpassning av EU:s regler för olika försäljningskanaler³⁷.

Berörda parter har vid upprepade tillfällen betonat nödvändigheten av att upprätthålla samstämmighet mellan de konsumentavtalsrättsliga regler som gäller för distansförsäljning respektive personlig försäljning. Vid det offentliga samråd som föregick antagandet av förslagen om digitala avtal varnade de deltagande medlemsstaterna, näringslivsorganisationerna och konsumentorganisationerna för de negativa effekterna av eventuella skillnader mellan reglerna om distansförsäljning och reglerna om personlig försäljning. Ovannämnda studie³⁸ till stöd för kontrollen av ändamålsenligheten bekräftade också att nationella myndigheter, företag och konsumentorganisationer starkt stöder bibehållandet av en enda uppsättning regler om personlig försäljning och distansförsäljning till konsumenter. De anser att detta skulle öka öppenheten, minska komplexiteten och göra systemet lättare att förstå för både konsumenter och näringsidkare. Det skulle också göra det lättare att köpa och sälja varor över gränserna, främja konkurrensen, minska näringsidkarnas kostnader för att följa lagstiftningen och medföra lägre priser för konsumenterna.

• **Konsekvensbedömning**

En konsekvensbedömning utfördes för det ursprungliga förslaget och en konsekvensbedömningsrapport och en sammanfattning offentliggjordes tillsammans med detta³⁹.

I det arbetsdokument från kommissionens avdelningar som åtföljer det ändrade förslaget har kommissionen kompletterat konsekvensbedömningen med en analys av de resultat och uppgifter som samlades in under kontrollen av ändamålsenligheten samt tagit hänsyn till den konsekvensbedömning som utarbetats av Europaparlamentets utredningstjänst⁴⁰. Kommissionen har även beaktat de senaste uppgifterna i 2017 års resultattavla för konsumentvillkor, som bygger på särskilda, representativa undersökningar bland konsumenter och återförsäljare i alla EU-länder⁴¹. I arbetsdokumentet ges en heltäckande översikt av verkningarna av fullt harmoniserade regler om avtal om försäljning av varor för företag och konsumenter och i slutändan för medlemsstaterna och EU:s digitala och inre marknad.

37 http://ec.europa.eu/newsroom/just/item-detail.cfm?item_id=59332

38 Study on the costs and benefits of the minimum harmonisation under the Consumer Sales and Guarantees Directive 1999/44/EC and of potential full harmonisation and alignment of EU rules for different sales channels, s. 44.

39 Konsekvensbedömningsrapporten och sammanfattningen av denna finns på: http://ec.europa.eu/justice/contract/digital-contract-rules/index_en.htm

40 SWD (2017) 354 final, Impacts of fully harmonised rules on contracts for the sales of goods.

41 Resultattavlan för konsumentvillkor, 2017 års upplaga.

Kommissionens analys visar att problem som uppstår till följd av skillnader mellan de nationella regler som genomför direktiv 1999/44/EG berör både distansförsäljning och personlig försäljning. I kontrollen av ändamålsenligheten, som fick ett positivt yttrande från nämnden för lagstiftningskontroll den 2 maj 2017,⁴² bekräftas kommissionens politiska val i förslaget om distansförsäljning av varor, samtidigt som det betonas att konsekvens mellan regelverken för distansförsäljning och personlig försäljning skulle ha en överlag positiv inverkan för konsumenter och företag på den inre marknaden⁴³.

- **Grundläggande rättigheter**

Det ändrade förslaget kommer att ha en positiv inverkan på ett antal rättigheter enligt EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 38 om konsumentskydd och artikel 16 om näringsfrihet.

En uppsättning fullt harmoniserade regler för distansförsäljning och personlig försäljning av varor kommer att garantera en fullständigt harmoniserad hög konsumentskyddsnivå i hela EU i enlighet med artikel 38 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, genom att förse konsumenterna med tydliga och specifika rättigheter när de köper varor inom landet eller från andra medlemsstater. Dessa regler kommer att ersätta befintliga nationella regler om varor, vilket i några medlemsstater visserligen kan leda till en försämring av konsumentskyddet på en eller två punkter, men detta uppvägs av att konsumentskyddet på andra punkter förbättras jämfört med befintlig nationell lagstiftning.

Helt harmoniserade regler för distansförsäljning och personlig försäljning av varor bidrar också till att uppnå målet i artikel 16, eftersom företagen kommer att finna det lättare att sälja varor i EU. Deras förmåga att expandera sin affärsverksamhet kommer därför att ökas.

Slutligen kan tydliga avtalsrättsliga rättigheter bidra till att målet för artikel 47 (rätt till ett effektivt rättsmedel) uppnås, eftersom det kan öka konsumenternas möjligheter att utöva sin rätt till ett effektivt rättsmedel inför domstol. De nya reglerna bör klargöra vilka avhjälpande åtgärder som finns att tillgå vid tvister.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Det ändrade förslaget påverkar inte gemenskapens budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Redogörelse för de enskilda bestämmelserna i det ändrade förslaget**

Det ändrade förslaget utvidgar tillämpningsområdet för det ursprungliga förslaget, som var begränsat till försäljning på nätet och annan distansförsäljning, till att även omfatta personlig försäljning. Ändringarna av det ursprungliga förslaget utgörs av de tekniska ändringar som krävs för att utvidga förslagets tillämpningsområde och upphäva direktiv 1999/44/EG, nämligen att stryka hänvisningar till ”försäljning på nätet och annan distansförsäljning”, lägga till en bestämmelse om upphävande av direktiv 1999/44/EG, inklusive en tidsmässig precisering i fråga om avtal som kommer att omfattas av genomförandeåtgärderna i det ändrade förslaget samt lägga till vissa bestämmelser från direktiv 1999/44/EG som är

⁴² 2016/JUST/023, tillgänglig på https://ec.europa.eu/info/publications/fitness-check-consumer-and-marketing-law_en.

⁴³ Executive Summary of the study on the costs and benefits of minimum harmonisation under the CSGD and of potential full harmonisation of selected consumer protection areas.

nödvändiga för att det här direktivet ska bli fullständigt, eftersom direktiv 1999/44/EG upphävs, till exempel definitionen av ”tillverkare”. Slutligen har det också införts ett antal tekniska ändringar för att göra lagtexten mer konsekvent och tydlig.

Ändringarna rör skälen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 21, 22, 23, 26, 28, 30, 34, 37, 38 och 42. Tidigare skäl 4 ströks och tidigare skälen 5, 6 och 7 numrerades om till 4, 5 respektive 6, samtidigt som ett nytt skäl 7 infördes. Ändringarna i själva lagtexten rör artiklarna 1, 2, 15 och 19, och dessutom infördes de nya artiklarna 20 och 21. Tidigare artiklarna 20, 21 och 22 numreras om till artiklarna 22, 23 respektive 24.

Ändrat förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om vissa aspekter på avtal om försäljning av varor på nätet och annan distansförsäljning av varor, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/22/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
 DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,
 med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
 efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
 med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁴⁴,
 i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
 av följande skäl:

- (1) För att förbli konkurrenskraftig på den globala marknaden behöver unionen förbättra den inre marknads funktion och hitta fungerande svar på de många utmaningarna i dagens alltmer teknikdrivna ekonomi. I strategin för en inre digital marknad⁴⁵ fastställs en övergripande ram som underlättar integrationen av den digitala dimensionen i den inre marknaden. Den första pelaren i strategin är inriktad på fragmenteringen av handeln inom EU och behandlar alla viktiga hinder för utvecklingen av den gränsöverskridande e-handeln, som utgör den mest betydande delen av den gränsöverskridande försäljningen av varor från företag till konsument.
- (2) För att uppnå en verklig digital väl fungerande inre marknad är det nödvändigt att harmonisera vissa aspekter på avtal om försäljning av varor, med utgångspunkt i en hög konsumentskyddsnivå.
- (3) E-handel är den en av de viktigaste drivkrafterna för tillväxt inom den digitala inre marknaden. Dess tillväxtpotential utnyttjas dock långt ifrån fullt ut. För att stärka unionens konkurrenskraft och stimulera tillväxt behöver unionen agera snabbt och uppmuntra ekonomiska aktörer att frigöra hela den potential som den digitala inre marknaden erbjuder. För att den digitala inre marknaden ska kunna nå sin fulla potential krävs att alla marknadsaktörer har smidig tillgång till gränsöverskridande försäljning av varor, på nätet och med förtroende kan ägna sig åt inbegripet vid e-handel. De avtalsrättsliga regler som ligger till grund för marknadsaktörernas transaktioner hör till de nyckelfaktorer som påverkar företagens beslut om huruvida de

44 EUT C 264, 20.7.2016, s. 57.

45 COM(2015) 192 final.

ska erbjuda gränsöverskridande försäljning av varor på nätet. Dessa regler påverkar också konsumenternas vilja att ta till sig och visa förtroende för denna typ av handel.

- (4) ~~Även om försäljning av varor på nätet utgör den allra största delen av all distansförsäljning som förekommer i unionen, bör detta direktiv omfatta alla kanaler för distansförsäljning, inbegripet telefon och postorderförsäljning, för att undvika omotiverade snedvridningar av konkurrensen och för att skapa likvärdiga konkurrensvillkor för alla företag som bedriver försäljning på distans.~~
- (54) Unionens regler om försäljning av varor på nätet och annan distansförsäljning av varor är fortfarande fragmenterade, även om reglerna om förhandsinformationskrav, ångerrätt vid distansavtal samt och leveransvillkor redan har harmoniserats fullt ut. Andra viktiga avtalsinslag såsom kriterier för överensstämmelse, förfaranden och villkor för deras utövande för varor som inte överensstämmer med kontraktet är för närvarande föremål för minimiharmonisering i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG⁴⁶. Medlemsstaterna har tillåtit att gå längre än unionens normer och införa regler för att säkerställa en ännu högre konsumentskyddsnivå. Därvid har de tagit fasta på olika delar och agerat i olika omfattning. De nationella bestämmelser som införlivar unionslagstiftningen om konsumentavtalsrätt direktiv 1999/44/EG uppvisar därför idag betydande skillnader i fråga om väsentliga delar av ett försäljningsavtal, såsom avsaknaden eller förekomsten av hierarki av avhjälpande åtgärder, lagstadgad garantitid, period under vilken omvänd bevisbörda gäller eller anmälan av ett fel till säljaren.
- (65) Dessa skillnader kan ha en menlig inverkan för både företag och konsument. Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008⁴⁷, måste företag som riktar verksamhet till konsument i andra medlemsstater ta hänsyn till tvingande konsumentavtalsrättsliga regler i konsumentens bosättningsland. Eftersom dessa regler skiljer sig åt mellan medlemsstaterna riskerar företagen att drabbas av merkostnader. Detta kan leda till att många företag föredrar att fortsätta sin verksamhet på den inhemska marknaden eller att exportera till endast en eller två medlemsstater. Valet att minimera exponeringen för kostnader och risker förknippade med gränsöverskridande e-handel leder till försuttna möjligheter till kommersiell expansion och stordriftsfördelar. Små och medelstora företag är särskilt drabbade.
- (76) Samtidigt som konsumenterna, genom tillämpningen av förordning (EG) nr 593/2008, tillförsäkras en hög skyddsnivå när de, via nätet eller på annat sätt, handlar från utlandet, inverkar fragmenteringen också negativt på deras förtroende för e-handelgränsöverskridande transaktioner. Flera faktorer bidrar till denna misstro, men osäkerhet kring viktiga avtalsenliga rättigheter rankas högt vid en gradering av konsumenternas oro. Denna osäkerhet föreligger oberoende av huruvida konsumenterna skyddas av tvingande konsumentavtalsrättsliga bestämmelser i sin egen medlemsstat, i fall där en säljare riktar sin gränsöverskridande verksamhet mot dem, eller av huruvida konsumenterna ingår gränsöverskridande avtal med en säljare utan att denne bedriver affärsverksamhet i konsumentens hemmedlemsstat.
- (7) Försäljning av varor på nätet utgör den stora merparten av den gränsöverskridande försäljningen i unionen, men skillnader mellan medlemsstaternas nationella avtalsrätt påverkar även återförsäljare som använder kanaler för distansförsäljning och återförsäljare som bedriver personlig försäljning, och hindrar dem från att utvidga sin

46 Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier, EGT L 171, 7.7.1999, s. 12.

47 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I), EUT L 177, 4.7.2008, s. 6.

verksamhet över gränserna. Detta direktiv bör omfatta alla försäljningskanaler, för att skapa likvärdiga konkurrensvillkor för alla företag som säljer varor till konsumenter. Genom att föreskriva enhetliga regler för olika försäljningskanaler bör direktivet ge möjlighet att undvika skillnader som skapar oproportionerliga bördor för det växande antalet återförsäljare som säljer via flera olika kanaler samtidigt i unionen. Behovet av enhetliga regler om försäljning och garantier för alla försäljningskanaler bekräftades i kontrollen av ändamålsenligheten av EU:s konsument- och marknadsföringslagstiftning, som även omfattade direktiv 1999/44/EG⁴⁸.

- (8) För att komma till rätta med dessa problem som beror på fragmenteringen av nationella regler bör företag och konsumenter kunna falla tillbaka på en uppsättning fullständigt harmoniserade, målinriktade regler om försäljning ~~av varor på nätet och annan distansförsäljning~~ av varor. Det behövs enhetliga regler med avseende på flera väsentliga aspekter av konsumentavtalsrätten, som med nuvarande minimiharmonisering medför inkonsekvenser och handelshinder i unionen. Därför bör detta direktiv upphäva minimiharmoniseringsdirektivet 1999/44/EG och införa fullständigt harmoniserade regler om avtal om försäljning av varor.
- (9) Med fullständigt harmoniserade konsumentavtalsrättsliga regler blir det lättare för näringsidkare att erbjuda sina produkter i andra medlemsstater. Företagen kommer att få minskade kostnader eftersom de inte längre behöver ta hänsyn till olika tvingande konsumentskyddsregler. En stabil avtalsrättslig miljö innebär att de kommer att omfattas av ökad rättssäkerhet när de säljer ~~på distans~~ till andra medlemsstater.
- (10) Ökad konkurrens mellan detaljhandlare kommer sannolikt att leda till att konsumenterna kan erbjudas ett bredare urval till mer konkurrenskraftiga priser. Konsumenterna kommer att kunna dra nytta av ett starkt konsumentskydd och välfärdsvinster genom riktade, fullt harmoniserade regler. Detta skulle i sin tur öka deras förtroende för gränsöverskridande handel ~~på distans, särskilt försäljning på nätet~~. Konsumenterna kommer att känna större trygghet när det handlar ~~på distans~~ över gränserna, i vetskap om de skulle omfattas av samma rättigheter i hela unionen.
- (11) Detta direktiv omfattar regler som är tillämpliga på försäljning ~~på nätet och annan distansförsäljning~~ av varor endast i fråga om vissa centrala avtalsinslag som behövs för att övervinna avtalsrättsligt relaterade hinder på den ~~digitala~~ inre marknaden. För detta ändamål bör regler om krav på överensstämmelse, om avhjälpan åtgärder som står till buds för konsumenter om varan inte överensstämmer med avtalet och villkoren för att vidta dessa åtgärder harmoniseras fullt ut, och nivån på konsumentskyddet bör höjas jämfört med vad som gäller enligt direktiv 1999/44/EG.
- (12) När ett avtal omfattar inslag av såväl försäljning av varor som tillhandahållande av tjänster bör detta direktivet tillämpas enbart på den del som avser försäljning av varor, i linje med Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU⁴⁹.

48 Arbetsdokument från kommissionens avdelningar (SWD (2017) 208 final). Rapport om ändamålsenligheten av tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktivet om otillbörliga affärsmetoder); rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal; Europaparlamentets och rådets direktiv 98/6/EG av den 16 februari 1998 om konsumentskydd i samband med prismärkning av varor som erbjuds konsumenter; Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier; Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/22/EG av den 23 april 2009 om förbuds föreläggande för att skydda konsumenternas intressen; Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/114/EG av den 12 december 2006 om vilseledande och jämförande reklam.

49 Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, EUT L 304, 22.11.2011, s. 64.

- (13) Detta direktiv bör inte tillämpas på varor som DVD- och CD-skivor som införlivar digitalt innehåll på ett sådant sätt att de endast fungerar som bärare av digitalt innehåll. Direktivet bör dock tillämpas på digitalt innehåll som är integrerat i varor som hushållsmaskiner eller leksaker, om det digitala innehållet är inbyggt på ett sådant sätt att dess funktion är underordnad de huvudsakliga funktionerna hos de berörda varorna och det fungerar som en integrerad del av varorna.
- (14) Direktivet bör inte påverka medlemsstaternas avtalsrätt på områden som inte omfattas av detta direktiv. Dessutom bör det på vissa områden som regleras av detta direktiv ~~Det bör stå medlemsstaterna fritt att föreskriva regler mer ingående villkor~~ med avseende på sådana aspekter som inte regleras i detta direktiv i den utsträckning som ~~dessa aspekter inte harmoniseras fullt ut genom direktivet: det rör sig om tidsfrister för utövande av konsumenträttigheter och köpgarantier. När det slutligen gäller och~~ säljarens regressrätt bör det stå medlemsstaterna fritt att föreskriva mer ingående villkor för utövandet av denna rätt.
- (15) ~~När det hänvisas till samma begrepp bör direktivets regler~~ Reglerna i detta direktiv kompletterar tillämpas och tolkas på ett sätt som är förenligt med reglerna i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och 2011/83/EU. Medan Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU i första hand innehåller bestämmelser om förhandsinformationskrav, ångerrätt vid distansavtal och avtal utanför fasta affärslokaler samt regler om leverans och riskens övergång, införs genom detta direktiv regler om varornas överensstämmelse, avhjälpande åtgärder vid ~~bristande överensstämmelse och villkor för vidtagande av sådana åtgärder såsom dessa tolkats i rättspraxis från Europeiska unionens domstol.~~
- (16) För att säkerställa rättslig klarhet bör detta innehålla ~~innehåller~~ direktivet inbegripa en definition av begreppet försäljningsavtal. Denna definition ~~innebär~~ bör ange att även avtal om varor som ännu inte har producerats eller tillverkats, inklusive enligt konsumentens anvisningar, ingår i tillämpningsområdet för detta direktivet.
- (17) För att skapa klarhet och förutsebarhet för säljare och konsumenter bör detta direktivet definiera begreppet avtal. Denna definition bör ligga ~~ligger~~ i linje med traditioner som är gemensamma för alla medlemsstater genom att kräva att det finns en överenskommelse avsedd att ge upphov till förpliktelser eller andra rättsliga verkningar för att ett avtal ska anses föreligga.
- (18) För att balansera kravet på rättssäkerhet med lämplig flexibilitet i rättsreglerna bör varje hänvisning i detta direktiv till vad som kan förväntas av en person förstås som en hänvisning till vad som skäligen kan förväntas. Skäligheten bör bedömas objektivt, med hänsyn till avtalets natur och ändamål, till omständigheterna i det enskilda fallet och till bruk och sedvänjor bland de berörda parterna. I synnerhet bör skälig tidsåtgång för att fullgöra en reparation eller tillhandahålla en ersättningsvara bedömas objektivt, med hänsyn till varornas natur och bristen på överensstämmelse.
- (19) I syfte att klargöra vad en konsument kan förvänta sig av varorna och vilket ansvar som åligger säljaren om det som levererats inte motsvarar förväntningarna, är det viktigt att fullt ut harmonisera reglerna för att fastställa överensstämmelsen med avtalet. En kombination av subjektiva och objektiva kriterier bör göra det möjligt att tillvarata berättigade intressen hos båda parterna i ett försäljningsavtal. Överensstämmelsen med avtalet bör bedömas inte endast genom att ta hänsyn till de krav som faktiskt fastställts i avtalet – inbegripet i den förhandsinformation som utgör en del av avtalet – men också vissa objektiva krav som utgör de standarder som

normalt kan förväntas för varor, särskilt i fråga om ändamålsenlighet, förpackning, anvisningar om installation och normal kvalitet och prestanda.

- (20) Många konsumentvaror är avsedda att installeras innan de kan användas på avsett sätt av konsumenten. Därför bör all bristande överensstämmelse som beror på en felaktig installation av varorna betraktas som bristande överensstämmelse med avtalet om installationen utfördes av säljaren eller under säljarens kontroll, men även om varorna installerades av konsumenten och den felaktiga installationen beror på felaktiga installationsinstruktioner.
- (21) Överensstämmelsen bör täcka såväl materiella brister som rättsliga fel. Tredje parts rättigheter och andra rättsliga fel kan i praktiken hindra konsumenten från att komma i åtnjutande av varorna i enlighet med avtalet, om rättighetsinnehavaren med fog tvingar konsumenten att upphöra med att inkräkta på dessa rättigheter. Säljaren bör därför säkerställa att varorna inte belastas av en tredje parts rättighet som kan hindra konsumenten från att komma i åtnjutande av varorna i enlighet med avtalet.
- (22) Samtidigt som avtalsfriheten med hänsyn till kriterierna för överensstämmelse med avtalet bör säkerställas, för att undvika att ansvaret för bristande överensstämmelse kringgås och säkerställa en hög nivå av konsumentskydd, bör eventuella undantag från de bindande reglerna om kriterier för överensstämmelse och felaktig installation som är till förfång för konsumentens intressen vara giltiga endast om konsumenten uttryckligen har informerats och uttryckligen har samtyckt till detta undantag vid avtalets ingående.
- (23) Det är viktigt att säkerställa en längre livslängd för konsumentvaror, för att skapa mer hållbara konsumtionsmönster och främja en cirkulär ekonomi. För att stärka förtroendet för den inre marknadens funktion är det också viktigt att utestänga varor som inte uppfyller kraven från unionsmarknaden genom att stärka marknadsövervakningen och ge rätt incitament till ekonomiska aktörer. För dessa syften är produktspecifik unionslagstiftning den lämpligaste vägen att införa hållbarhet och andra produktrelaterade krav för särskilda typer eller grupper av produkter, med användning av ändamålsanpassade kriterier. Detta direktiv bör därför fungera som ett komplement i förhållande till de mål som eftersträvas i ~~denna~~ sådan sektorspecifika produktspecifik unionslagstiftning. I den mån specifik hållbarhetsinformation anges i eventuella uttalanden före avtalets ingående som utgör en del av köpavtalet, bör konsumenten kunna förlita sig på dem som en del av kriterierna för överensstämmelse.
- (24) En ökad rättssäkerhet för både konsumenter och säljare kräver en tydlig angivelse av när bedömningen av varornas överensstämmelse med avtalet bör göras. För att garantera samstämmighet mellan det här direktivet och direktiv 2011/83/EU är det lämpligt att ange tidpunkten för riskens övergång som tidpunkten för bedömning av varornas överensstämmelse. I de fall då varorna kräver installation bör denna relevanta tidpunkt anpassas.
- (25) Medlemsstaternas möjlighet att bibehålla anmälningsskyldighet för konsumenterna kan leda till att konsumenterna lätt går miste om välgrundade krav på avhjälpande åtgärder vid försenad eller utebliven anmälan, särskilt vid gränsöverskridande transaktioner där en annan medlemsstats lagstiftning är tillämplig och konsumenten inte är medveten om denna anmälningsskyldighet enligt lagstiftningen i den medlemsstaten. Därför bör det inte införas en anmälningsskyldighet för konsumenter. Följaktligen bör medlemsstaterna hindras från att införa eller bibehålla krav på att konsumenten ska anmäla en bristande överensstämmelse till säljaren inom en viss tidsfrist.

- (26) För att företagen ska kunna förlita sig på en enda uppsättning regler i hela unionen krävs en fullständig harmonisering av den tidsperiod under vilken bevisbördan för den bristande överensstämmelsen är omvänd till konsumentens fördel. För att kunna dra fördel av presumptionen om bristande överensstämmelse bör det under de två första åren vara tillräckligt att konsumenten ~~konstaterar~~ visar att varan inte överensstämmer med avtalet, utan att också behöva visa att den bristande överensstämmelsen faktiskt existerade vid den relevanta tidpunkten för fastställande av överensstämmelse. För att öka rättssäkerheten när det gäller vilka åtgärder som kan vidtas vid bristande överensstämmelse med avtalet och för att undanröja ett av de största hindren som hämmar den ~~digitala~~ inre marknaden, bör man införa en fullständigt harmoniserad ordning som ger utrymme för avhjälpande åtgärder. I synnerhet bör konsumenten ha rätt att välja mellan reparation eller utbyte som en första åtgärd, en lösning som bör bidra till att vidmakthålla avtalsförhållandet och det ömsesidiga förtroendet. En möjlighet för konsumenterna att begära reparation bör också främja en hållbar konsumtion och samtidigt bidra till att öka produkternas hållbarhet.
- (27) Konsumentens val mellan reparation och utbyte bör endast begränsas om det valda alternativet skulle vara oproportionerligt jämfört med det andra tillgängliga alternativet, eller omöjligt eller olagligt. Det kan exempelvis vara oproportionerligt att begära att en vara ska bytas ut på grund av en smärre repa, om bytet skulle medföra betydande kostnader samtidigt som repan utan svårighet skulle kunna repareras.
- (28) Om säljaren inte har avhjälpit den bristande överensstämmelsen genom reparation eller utbyte utan väsentlig olägenhet för konsumenten och inom skälig tid, bör konsumenten ha rätt till prisavdrag eller hävning av avtalet. I synnerhet ~~måste~~ bör varje reparation eller utbyte ha fullgjorts inom denna skäliga tidsperiod. Vad som är skälig tid bör bedömas objektivt med hänsyn till varornas beskaffenhet och den bristande överensstämmelsen. Om säljaren vid utgången av den skäliga tidsperioden har underlåtit att avhjälpa den bristande överensstämmelsen bör konsumenten inte vara skyldig att godta några ytterligare försök från säljaren med avseende på samma bristande överensstämmelse.
- (29) Eftersom rätten att häva avtalet på grund av bristande överensstämmelse är en viktig avhjälpande åtgärd i fall där reparation eller utbyte inte kan utföras eller har misslyckats, bör konsumenten ha rätt att häva avtalet också i fall där den bristande överensstämmelsen är av mindre omfattning. Detta skulle ge ett starkt incitament till att redan på ett tidigt stadium vidta avhjälpande åtgärder i alla situationer där det föreligger bristande överensstämmelse. För att göra hävningsrätten till ett effektivt verktyg för konsumenten i situationer där denne köper flera varor, av vilka vissa utgör tillbehör till huvudvaran som konsumenten inte skulle ha köpt utan denna, och den bristande överensstämmelsen berör huvudvaran, bör konsumenten ha rätt att häva avtalet även med avseende på de kompletterande delarna, även om de senare är i överensstämmelse med avtalet.
- (30) För sådana fall där konsumenten häver avtalet på grund av bristande överensstämmelse ~~fastställs~~ i bör detta direktiv endast fastställa de viktigaste verkningarna av och villkoren för rätten till hävning, särskilt parternas skyldighet att återlämna vad de har erhållit. Säljaren bör således vara skyldig att återbetala det belopp som konsumenten har betalat och konsumenten bör returnera varorna.
- (31) För att säkerställa att konsumenternas rätt att häva avtalet fungerar på ett ändamålsenligt sätt samtidigt som man undviker att konsumenten berikas på ett otillbörligt sätt, bör konsumentens skyldighet att betala värdeminskningen på varorna

begränsas till situationer där värdeminskningen överstiger vad som följer av normal användning. Under alla omständigheter bör konsumenten aldrig vara skyldig att betala mer än det överenskomna priset för varorna. I situationer där det är omöjligt att återlämna varorna på grund av att de är förstörda eller har gått förlorade bör konsumenten betala penningvärdet av de varor som har förstörts eller förlorats. Konsumenten bör dock inte vara skyldig att betala värdet av det erhållna i pengar om förstörelsen eller förlusten har orsakats av att varorna brustit i överensstämmelse med avtalet.

- (32) För att stärka rättssäkerheten för säljare och konsumenternas övergripande förtroende i samband med gränsöverskridande köp är det nödvändigt att harmonisera den tidsperiod under vilken säljaren är ansvarig för bristande överensstämmelse som föreligger vid den tidpunkt då konsumenten tar varorna i fysisk besittning. Med hänsyn till att det stora flertalet medlemsstater har räknat med en tvåårsperiod för genomförandet av direktiv 1999/44 och marknadsaktörerna i praktiken anser detta vara en skälig frist, bör denna period bibehållas.
- (33) För att säkerställa en ökad medvetenhet hos konsumenterna och underlätta kontrollen av efterlevnaden av unionens regler om konsumenters rättigheter när det gäller icke-överensstämmande varor, bör man i detta direktiv anpassa den tidsperiod under vilken bevisbördan för den bristande överensstämmelsen är omvänd till konsumentens fördel till den period under vilken säljaren är ansvarig för sådan bristande överensstämmelse.
- (34) För att säkerställa insyn bör det föreskrivas vissa öppenhetskrav vad gäller köpgarantier. För att förbättra rättssäkerheten och för att undvika att konsumenterna vilseleds ~~föreskrivs vidare i~~ bör detta direktiv vidare föreskriva att om villkor för köpgarantier som framgår av reklam eller förhandsinformation är mer fördelaktiga för konsumenten än de som anges i garantibeviset bör de mer fördelaktiga villkoren ha företräde. Slutligen bör detta direktiv föreskriva regler om garantibevisets innehåll och hur det bör göras tillgängligt för konsumenterna. Medlemsstaterna bör ha rätt att föreskriva regler om andra aspekter av köpgarantier, som inte omfattas av detta direktiv, förutsatt att dessa regler inte frångår konsumenterna det skydd som tillförsäkras dem genom de fullständigt harmoniserade bestämmelserna om köpgarantier i detta direktiv.
- (35) Med hänsyn till att säljaren är ansvarig gentemot konsumenten för eventuell bristande överensstämmelse hos varorna till följd av en handling eller underlåtenhet från säljarens eller en tredje parts sida är det motiverat att säljaren bör kunna vidta rättsliga åtgärder gentemot en ansvarig person i ett tidigare led i transaktionskedjan. Detta direktiv bör dock inte påverka principen om avtalsfrihet mellan säljaren och andra parter i transaktionskedjan. Närmare villkor för utövandet av denna rättighet, särskilt gentemot vem och hur sådana anspråk ska framställas, bör föreskrivas av medlemsstaterna.
- (36) Personer eller organisationer som enligt nationell lagstiftning anses ha ett berättigat intresse av att tillvarata konsumenternas rättigheter i avtalsförhållanden bör ges möjlighet att inleda förfaranden inför domstol eller inför en förvaltningsmyndighet med behörighet att fatta beslut som rör klagomål eller att inleda lämpliga rättsliga förfaranden.

- (37) Ingenting i detta direktiv bör påverka tillämpningen av internationellt privaträttsliga regler, särskilt Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 593/2008 och (EG) nr 1215/2012⁵⁰.
- (38) ~~Direktiv 1999/44/EG bör ändras så att distansförsäljningsavtal undantas från dess tillämpningsområde~~upphävas. Datumet för upphävande bör anpassas till datumet för införlivande av detta direktiv. För att säkerställa att de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att medlemsstaterna ska följa detta direktiv tillämpas enhetligt på avtal som ingåtts från och med datumet för införlivandet, bör detta direktiv inte tillämpas på avtal som ingåtts före datumet för dess införlivande.
- (39) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004⁵¹ bör ändras genom att en hänvisning till det här direktivet införs i dess bilaga, i syfte att underlätta det gränsöverskridande samarbetet om tillämpningen av detta direktiv.
- (40) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/22/EG⁵² bör ändras genom att en hänvisning till det här direktivet införs i dess bilaga, i syfte att säkerställa att konsumentkollektivets intressen, såsom dessa fastställs i det här direktivet, tillvaratas.
- (41) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument av den 28 september 2011⁵³, har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.
- (42) ~~Eftersom målen~~Målen med detta direktiv, nämligen att bidra till en väl fungerande inre marknad genom att på ett konsekvent sätt motverka avtalsrättsliga hinder för försäljning ~~av varor på nätet och annan distansförsäljning~~ av varor över gränserna i unionen, kan inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, eftersom medlemsstaterna var för sig inte är i stånd att hantera den rådande rättsliga splittringen genom att säkerställa att deras lagstiftning stämmer överens med andra medlemsstaters lagstiftning. Målen med detta direktiv ~~och därför bättre kan~~ därför bättre uppnås på unionsnivå genom att de identifierade avtalsrättsrelaterade hindren avlägsnas genom fullständig harmonisering. För att uppnå målen med detta direktiv får unionen därför anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (43) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 16, 38 och 47.

50 Europaparlamentets och rådets förordning (EUG) nr 1215/2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttsens område (omarbetning), EUT L 351, 20.12.2012, s. 1.

51 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 av den 27 oktober 2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen, ~~EUT L 165, 18.6.2004~~ EUT 364, 9.12.2004, s.1.

52 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/22/EG av den 23 april 2009 om förbuds föreläggande för att skydda konsumenternas intressen, EUT L 110, 1.5.2009, s. 30.

53 EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I detta direktiv fastställs vissa krav rörande ~~distans~~försäljningsavtal mellan säljare och konsument, särskilt regler om varors överensstämmelse, avhjälpande åtgärder vid bristande överensstämmelse och villkor för vidtagande av dessa avhjälpande åtgärder.
2. Detta direktiv ska inte tillämpas på ~~distans~~avtal om tillhandahållande av tjänster. När det gäller försäljningsavtal som avser både försäljning av varor och tillhandahållande av tjänster, ska detta direktiv dock tillämpas på den del som avser försäljning av varor.
3. Detta direktiv ska inte tillämpas på något ~~varaktigt~~ fysiskt medium med digitalt innehåll där det ~~varaktiga~~ fysiska mediet uteslutande har använts som bärare för tillhandahållande av det digitala innehållet till konsumenten.
4. Medlemsstaterna får från tillämpningsområdet för detta direktiv undanta avtal om försäljning av begagnade varor som säljs på offentlig auktion där konsumenterna har möjlighet att personligen närvara vid försäljningen.
45. I den mån det inte regleras i detta direktiv ska direktivet inte påverka nationell allmän avtalsrätt, såsom regler om avtals utformning, giltighet eller verkningar, inbegripet konsekvenserna av hävning av ett avtal.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- (a) *försäljningsavtal*: ett avtal enligt vilket säljaren överför eller åtar sig att överföra äganderätten till varor, inklusive varor som kommer att tillverkas eller produceras, till konsumenten, och konsumenten betalar eller åtar sig att betala priset för detta.
- (b) *konsument*: varje fysisk person som, i samband med avtal som omfattas av detta direktiv, agerar för ändamål som faller utanför den egna handels-, företags-, hantverks- eller yrkesverksamheten.
- (c) *säljare*: en fysisk eller en juridisk person, antingen offentligägd eller privatägd, som i samband med avtal som omfattas av detta direktiv agerar för ändamål som faller inom ramen för den egna handels-, företags-, hantverks- eller yrkesverksamheten samt varje person som agerar i dennes namn eller för dennes räkning.
- (d) *tillverkare*: den som tillverkar varor eller importerar varor till unionen eller den som uppger sig vara tillverkare genom att sätta sitt namn, varumärke eller annat eget kännetecken på varorna.
- (e) *varor*: alla lösa saker, utom
 - (a) föremål som säljs exekutivt eller annars tvångsvis med stöd av lag,
 - (b) vatten, gas och elektricitet, när de inte saluförs i begränsad volym eller bestämd kvantitet.

- ~~(f) *distansförsäljningsavtal*: ett försäljningsavtal som ingåtts inom ramen för ett organiserat system för distansförsäljning utan samtidig fysisk närvaro av säljaren och konsumenten, enbart med utnyttjande av ett eller flera medel för distanskommunikation, även via internet, fram till och inbegripet den tidpunkt då avtalet ingås.~~
- ~~(g) *varaktigt medium*: varje medel som gör det möjligt för konsumenten eller säljaren att bevara information som riktas till vederbörande personligen på sådant sätt att den är tillgänglig för användning i framtiden under en tid som är lämplig med hänsyn till vad som är avsikten med informationen och att den bevarade informationen kan återges oförändrad.~~
- (f) *köpgaranti*: varje utfästelse som säljaren eller en tillverkare (garantigivaren), utöver sina rättsliga skyldigheter i fråga om avtalsenlighet, ger konsumenten om att återbetala det betalade priset eller att byta ut, reparera eller utföra någon form av service på varorna om de inte överensstämmer med specifikationerna eller andra eventuella krav som inte hänför sig till överensstämmelsen men som ingår i garantibeviset eller i den reklam som var tillgänglig vid den tidpunkt då avtalet ingicks eller före avtalets ingående.
- (g) *avtal*: en överenskommelse avsedd att ge upphov till förpliktelser eller andra rättsliga verkningar.
- (h) *reparation*: åtgärder för att vid bristande överensstämmelse bringa varor i överensstämmelse med avtalet.
- (i) *kostnadsfritt*: utan de nödvändiga kostnader som ~~nödvändigtvis~~ uppkommer för att bringa varor i överensstämmelse med avtalet, särskilt kostnader för postbefordran, arbetskraft och material.

Artikel 3

Harmoniseringsnivå

Medlemsstaterna ska inte behålla eller införa bestämmelser som avviker från bestämmelserna i detta direktiv, inklusive strängare eller mindre stränga bestämmelser som ger en annan konsumentskyddsnivå.

Artikel 4

Överensstämmelse med avtalet

1. Säljaren ska se till att varorna, för att vara i överensstämmelse med avtalet, i förekommande fall
 - (a) uppfyller avtalets krav vad gäller kvantitet, kvalitet och beskrivning, vilket inbegriper att om säljaren uppvisar ett prov eller en modell för konsumenten ska varorna inneha kvaliteten hos och motsvara beskrivningen av detta prov eller denna modell,
 - (b) är lämpliga för det särskilda ändamål för vilket konsumenten behöver dem och som konsumenten informerade säljaren om vid tidpunkten för avtalets ingående och som säljaren har godtagit, och
 - (c) besitter de kvaliteter och den kapacitet som anges i eventuella uttalanden före avtalets ingående som utgör en integrerad del av avtalet.

2. För att vara i överensstämmelse med avtalet ska varorna även uppfylla kraven i artiklarna 5, 6 och 7.
3. Varje avtal som utesluter, avviker från eller ändrar verkningarna av artiklarna 5 och 6 till nackdel för konsumenten ~~är~~ ska vara giltigt endast om konsumenten, vid tidpunkten för avtalets ingående, kände varornas särskilda beskaffenhet och uttryckligen har godkänt denna särskilda beskaffenhet vid avtalets ingående.

Artikel 5

Krav beträffande varornas överensstämmelse

Varorna ska, i förekommande fall

- (a) lämpa sig för samtliga de ändamål för vilka varor med samma beskrivning normalt skulle användas,
- (b) levereras tillsammans med sådana tillbehör, inklusive förpackning, installationsbeskrivningar eller andra instruktioner som konsumenten kan förvänta sig, och
- (c) besitta de egenskaper och den prestanda som är normala för varor av samma typ och som konsumenten kan förvänta sig med hänsyn till varornas karaktär och med beaktande av eventuella offentliga uttalanden som gjorts av eller på uppdrag av säljaren eller andra personer i tidigare led i transaktionskedjan, inbegripet tillverkaren, om inte säljaren visar att
 - i) säljaren inte kände till, och rimligen inte kunde känna till, uttalandet i fråga,
 - ii) uttalandet hade korrigerats vid tidpunkten för avtalets ingående, eller
 - iii) beslutet att köpa varorna inte kunde ha påverkats av uttalandet.

Artikel 6

Felaktig installation

Om varorna installeras på felaktigt sätt ska varje bristande överensstämmelse som följer av den felaktiga installationen anses som bristande överensstämmelse med avtalet hos varorna om

- (a) varorna installerades av säljaren eller under säljarens ansvar, eller
- (b) varorna, som var avsedda att installeras av konsumenten, också installerades av denne och den felaktiga installationen berodde på brister i installationsinstruktionerna.

Artikel 7

Tredje parts rättigheter

Vid den tidpunkt som är relevant för fastställande av överensstämmelsen med avtalet enligt artikel 8 ~~får ska varorna inte vara belastade av rättigheter som tillkommer tredje part vara fria från tredje parts rättigheter~~, däribland immateriella rättigheter, så att varorna kan användas i enlighet med avtalet.

Artikel 8

Relevant tidpunkt för fastställande av överensstämmelse med avtalet

1. Säljaren ska ansvara för all bristande överensstämmelse med avtalet som föreligger vid den tidpunkt då
 - (a) konsumenten eller en tredje part som konsumenten anger, dock ej transportören, fysiskt har tagit varorna i sin besittning, eller
 - (b) varorna överlämnas till den transportör som konsumenten har valt, om den transportören inte föreslogs av säljaren eller om säljaren inte föreslår något transportsätt.
2. I fall där varorna installerats av säljaren eller under säljarens ansvar ska tidpunkten för installationens slutförande anses vara den tidpunkt då konsumenten har tagit varorna i fysisk besittning. I ett fall där varorna varit avsedda att installeras av konsumenten, ska den tidpunkt då konsumenten anses ha haft skälig tid på sig för installationen, dock högst 30 dagar efter den tidpunkt som anges i punkt 1, anses vara den tidpunkt då konsumenten har tagit varorna i fysisk besittning.
3. Varje brist på överensstämmelse som framkommer inom två år från den tidpunkt som anges i punkterna 1 och 2 ska presumeras ha förelegat vid den tidpunkt som anges i punkterna 1 och 2, såvida inte detta är oförenligt med varornas karaktär eller den bristande överensstämmelsens natur.

Artikel 9

Konsumentens rätt till avhjälpande åtgärder vid bristande överensstämmelse med avtalet

1. Vid bristande överensstämmelse med avtalet ska konsumenten ha rätt att kostnadsfritt få varorna reparerade eller utbytta av säljaren i enlighet med artikel 11, så att de bringas i överensstämmelse med avtalet.
2. En reparation eller ett byte ska fullgöras inom skälig tid och utan väsentlig olägenhet för konsumenten, med beaktande av varans natur och det ändamål för vilket konsumenten behövde varan.
3. Konsumenten ska ha rätt till ett proportionerligt prisavdrag i enlighet med artikel 12 eller till hävning av avtalet i enlighet med artikel 13 om
 - (a) det är omöjligt eller olagligt att reparera eller byta ut varan,
 - (b) säljaren inte har utfört reparationen eller bytet inom skälig tid,
 - (c) en reparation eller ett byte skulle innebära väsentlig olägenhet för konsumenten, eller
 - (d) säljaren har meddelat, eller det framgår lika klart av omständigheterna, att säljaren inte kommer att bringa varorna i överensstämmelse med avtalet inom skälig tid.
4. Konsumenten ska ha rätt att hålla inne betalning av eventuella utestående delar av priset till dess att säljaren har bringat varorna i överensstämmelse med avtalet.

5. Konsumenten ska inte ha rätt till avhjälpande åtgärder i den utsträckning som konsumenten själv har bidragit till bristen på överensstämmelse med avtalet eller verkningarna av denna.

Artikel 10

Utbyte av varor

1. Om säljaren avhjälpes den bristande överensstämmelsen med avtalet genom utbyte, ska säljaren återta den utbytta varan på egen bekostnad, såvida inte parterna har kommit överens om annat efter det att säljaren har uppmärksammats på bristen på överensstämmelse med avtalet av konsumenten.
2. Om konsumenten hade installerat varorna på ett sätt som är förenligt med deras natur och ändamål innan bristen på överensstämmelse med avtalet blev uppenbar, ska skyldigheten att återta den utbytta varan inbegripa att säljaren avlägsnar den icke-överensstämmande varan och installerar utbytesvaran, eller bär kostnaderna för detta.
3. Konsumenten ska inte vara skyldig att betala för eventuell användning av den utbytta varan under den tid som föregått bytet.

Artikel 11

Konsumentens val mellan reparation och utbyte

Konsumenten får välja mellan reparation och utbyte, såvida inte det valda alternativet skulle vara omöjligt eller olagligt eller, jämfört med det andra alternativet, skulle orsaka säljaren oproportionerliga kostnader med hänsyn till de samlade omständigheterna, inbegripet

- (a) det värde varorna skulle haft om ingen bristande överensstämmelse med avtalet hade förekommit,
- (b) betydelsen av den bristande överensstämmelsen med avtalet,
- (c) huruvida det andra alternativet skulle kunna utföras utan väsentlig olägenhet för konsumenten.

Artikel 12

Prisavdrag

Prisavdraget ska stå i proportion till minskningen av värdet på de varor som konsumenten har mottagit jämfört med det värde varorna skulle ha haft om de varit i överensstämmelse med avtalet.

Artikel 13

Konsumentens rätt att häva avtalet

1. Konsumenten ska utöva rätten att häva avtalet genom meddelande på valfritt sätt till säljaren.
2. Om bristen på överensstämmelse med avtalet endast rör vissa av de varor som har levererats enligt avtalet och det finns grund för hävning av ett avtal enligt artikel 9, får konsumenten häva avtalet endast med avseende på dessa varor och eventuella andra varor som konsumenten har förvärvat som ett komplement till de icke-överensstämmande varorna.

3. Om konsumenten häver ett avtal i dess helhet eller med avseende på vissa av de varor som levererats inom ramen för avtalet i enlighet med punkt 2 ska
- (a) säljaren utan onödigt dröjsmål, och under alla omständigheter inte senare än 14 dagar från mottagandet av meddelandet, återbetala det erlagda priset till konsumenten och bära kostnaderna för denna återbetalning,
 - (b) konsumenten, på säljarens bekostnad, återsända varorna till säljaren utan onödigt dröjsmål, och under alla omständigheter inte senare än 14 dagar från avsändandet av meddelandet om hävning,
 - (c) konsumenten, om varorna inte kan återsändas på grund av de har förstörts eller gått förlorade, betala säljaren det penningvärde som de icke-överensstämmande varorna skulle ha haft vid den tidpunkt då återsändandet skulle ha skett om de hade innehafts av konsumenten utan att ha blivit förstörda eller gått förlorade fram till den dagen, såvida inte förstörelsen eller förlusten har orsakats av varornas bristande överensstämmelse med avtalet, och
 - (d) konsumenten betala för en värdeminskning av varorna endast i den mån denna värdeminskning överstiger de värdeförsämringar som följer av normal användning. Betalningen för värdeminskning ska inte överskrida det pris som betalats för varorna.

Artikel 14

Tidfrister

Konsumenten ska ha rätt till avhjälpande åtgärder för varornas bristande överensstämmelse med avtalet om den bristande överensstämmelsen framkommer inom två år från den relevanta tidpunkten för fastställande av överensstämmelse. Om de rättigheter som anges i artikel 9 enligt nationell lagstiftning är föremål för en preskriptionsfrist, ska denna frist inte vara kortare än två år räknat från tidpunkten för fastställande av överensstämmelse med avtalet.

Artikel 15

Köpgarantier

1. En köpgaranti ska vara bindande för garantigivaren enligt de villkor som fastställs i
- (a) förhandsinformation som tillhandahålls av säljaren, inklusive eventuella uttalanden före avtalets ingående som utgör en integrerad del av avtalet,
 - (b) reklam som var tillgänglig vid tidpunkten för avtalets ingående eller före avtalets ingående, och
 - (c) garantibeviset.
- Om garantibeviset är mindre fördelaktigt för konsumenten än de villkor som anges i förhandsinformation som tillhandahålls av säljaren eller i reklam, ska köpgarantin vara bindande enligt de villkor som anges i den förhandsinformation eller reklam som rör köpgarantin.
2. Garantibeviset ska tillhandahållas på ett varaktigt medium och vara klart och begripligt formulerat. Det ska innehålla följande:

- (a) En klar redogörelse för konsumentens juridiska rättigheter enligt detta direktiv och en tydlig uppgift om att dessa rättigheter inte påverkas av köpgarantin, och
 - (b) de garantivillkor som går utöver konsumentens juridiska rättigheter, information om giltighetstid, överförbarhet, geografisk täckning, förekomsten av eventuella avgifter som konsumenten kan komma att ådra sig för att kunna dra nytta av köpgarantin, garantigivarens namn och adress samt, om uppgifterna skiljer sig från garantigivarens, den person till vilken ett eventuellt anspråk ska ställas och det förfarande som ska användas för att ställa ett sådant anspråk.
3. Vid tillämpningen av denna artikel ska med *varaktigt medium* förstås varje medel som gör det möjligt för en part att bevara information som riktas till denne personligen på ett sätt som gör att den är tillgänglig för användning i framtiden under en tid som är lämplig med hänsyn till vad som är avsikten med informationen och att den bevarade informationen kan återges oförändrad.
- 3.4. Underlåtenhet att uppfylla kraven i punkt 2 ska inte påverka köpgarantins bindande karaktär för garantigivaren.
- 4.5. Medlemsstaterna får föreskriva ytterligare regler om andra aspekter av köpgarantier, som inte regleras i denna artikel i den utsträckning sådana regler inte minskar det skydd som anges i denna artikel.

Artikel 16

Regressrätt

Om säljaren hålls ansvarig gentemot konsumenten på grund av bristande överensstämmelse med avtalet till följd av en handling eller en underlåtenhet av en person i tidigare led i transaktionskedjan, ska säljaren ha rätt att rikta regressanspråk mot den eller de ansvariga personerna i transaktionskedjan. Vilken person som säljaren har rätt att rikta anspråk mot samt relevanta åtgärder och villkor för utövandet av denna rätt ska fastställas i nationell rätt.

Artikel 17

Efterlevnadsåtgärder

1. Medlemsstaterna ska se till att det finns lämpliga och effektiva medel för att säkerställa efterlevnaden av detta direktiv.
2. De medel som avses i punkt 1 ska omfatta bestämmelser varigenom ett eller flera av följande organ, i enlighet med vad som fastställs i nationell rätt, får väcka talan enligt nationell rätt inför domstol eller behöriga förvaltningsmyndigheter för att se till att de nationella bestämmelser som införlivar detta direktiv tillämpas:
 - a) Offentliga organ eller deras företrädare.
 - b) Konsumentorganisationer som har ett berättigat intresse av att skydda konsumenter.
 - c) Branschorganisationer som har ett berättigat intresse av att vidta åtgärder.

Artikel 18

Tvingande natur

Varje avtal som, till konsumentens nackdel, utesluter tillämpningen av nationella bestämmelser som införlivar detta direktiv, avviker från dem eller ändrar deras verkan innan konsumenten uppmärksammar säljaren på varornas bristande överensstämmelse med avtalet ska inte vara bindande för konsumenten, såvida inte avtalsparterna utesluter, avviker från eller ändrar verkan av kraven i artiklarna 5 och 6 i enlighet med artikel 4.3.

Artikel 19

Ändringar av ~~direktiv 1999/44/EG~~, förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG

1. Artikel 1 i direktiv 1999/44/EG ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

~~”1. ”Detta direktiv syftar till en tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om vissa aspekter rörande avtal om försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier, vilka inte är distansförsäljningsavtal, i syfte att säkerställa en enhetlig miniminivå för konsumentskyddet inom ramen för den inre marknaden.”~~

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Led f ska ersättas med följande:

~~” f) reparation: åtgärder för att vid bristande överensstämmelse bringa konsumentvaror i överensstämmelse med försäljningsavtalet.”~~

ii) Följande led ska läggas till som led g:

~~distansförsäljningsavtal: ett försäljningsavtal som ingåtts inom ramen för ett organiserat system för distansförsäljning utan samtidig fysisk närvaro av säljaren och konsumenten, enbart med utnyttjande av ett eller flera medel för distanskommunikation, även via internet, fram till och inbegripet den tidpunkt då avtalet ingås.~~

21. I bilagan till förordning (EG) nr 2006/2004 ska följande punkt 11 läggas till ersättas med följande:

~~”22. Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) N/XXX av den XX/XX/201X om vissa aspekter på avtal om försäljning av varor på nätet och annan distansförsäljning av varor, om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och om upphävande av direktiv 1999/44/EG (EUT...).”~~

32. I bilagan I till direktiv 2009/22/EG ska följande punkt 7 läggas till ersättas med följande:

~~467. Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) N/XXX av den XX/XX/201X om vissa aspekter på avtal om försäljning av varor på nätet och annan distansförsäljning av varor, om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och om upphävande av direktiv 1999/44/EG (EUT...).”~~

Artikel 20

Övergångsbestämmelser

1. Detta direktiv ska inte tillämpas på avtal som ingåtts före den [två år efter det att detta direktiv har trätt i kraft].

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv tillämpas från och med den [två år efter ikraftträdandet] på alla avtal som ingås från och med den dagen.

Artikel 21

Upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG

Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier upphävs med verkan från och med den [två år efter ikraftträdandet]. Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga I.

Artikel 202

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den [två år efter det att direktivet trätt i kraft].
2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.
3. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 243

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. Artikel 19 ska dock tillämpas från och med den [två år efter ikraftträdandet av detta direktiv].

Artikel 224

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande